

1942-11-26

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Else Warberg og hendes døtre boede på Glorup, hvor deres mand og far havde fungeret som godsforvalter.

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Bakkevej 12 Hareskov St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

Thora Branner

Louise Brønsted

Christine Mackie

Axel Müller

Ellen Sawyer

Janna Schou

Andreas Warberg

Else Warberg

Karen Warberg

Laura Warberg

Marie Warberg

Martin Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB0953

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSSKRIFTION

[Skrevet med blyant på kuvertens forside:]

modt 27' Nov. 1942.

Tante Else død 25' Nov

[Skrevet med blæk på kuvertens forside:]

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej No 12.

Hareskov St.

[Skrevet med blå kuglepen på kuvertens forside:]

4-2-08.

11-2-07.

3-1-03.

3-1-02. [Linjen overstreget]

18-4-2001.

18-6-2000

BWP.

[Skrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard, Dræby St. Fyen.

[I brevet:]

Lindøgaard

Nov. 1942.

Kæreste Dis!

Nu er vor lille søde Tante Else død. Nina ringede til mig i Aftes og var jo forfærdelig bedrøvet. Tante Else var bleven syg i Søndags Aftes og havde Opkastninger; hvordan Mandag og Tirsdag var gaaet, kunde jeg ikke faa fat paa, men saa vidt jeg forstod, var hun sovet stille hen i Gaar Eftm (Onsdag) Kl 4 1/2 ["Kl 4 1/2" indsat over linien] De havde siddet hos hende i et Par Timer, fordi de ikke kunde forstaa, at hun var død. Jeg spurgte, om de var helt alene - ja, det var de. Sygeplejersken havde været der og hjulpet dem, men var nu gaaet. Hvor har det været svært for dem at være der helt alene i det store mørke Hus med deres store Sorg. Hvor alting bliver anderledes for dem nu, da deres Mor er borte - Centrum i deres Tilværelse. Men for Tante Else selv er det jo kun lykkeligt; hun led saa meget og havde kun Smerte og Ubehag ud af Livet, som det efterhaanden var blevet.

Hvor forunderligt - naar man tænker paa hendes høje Alder- 83½ Aar - og paa det svage Legeme, der ikke havde været i Orden i de sidste 13-14 Aar, at hendes Aand var lige saa klar som altid og at hendes Forstand ikke var svækket det allermindste. Der var ikke noget med " ja, jeg husker ikke ["ikke" indsat over linien] saa godt mere" el. den Slags, som jeg da kender

Torsdag d. 26_nde_

saa godt, skønt jeg ikke er fyldt 70 endnu Hun havde Rede paa alt, huskede alt og fulgte med i alt, fuldstændig ungt og levende. Tante Else var efter min Mening et helt Unikum paa det aandelige Omraade. - Det er for mig en god Tanke, at hun har faaet Fred. Gud være lovet, at jeg ikke tror, hun nu skal bryde videre med Vandringen og ændre Tilværelsen, hvor maa det være rædselsfuldt at tro det. Men paa en Maade lever hun jo videre - i vores Erindring, som holdt af hende og i det lysende Forbillede, hun har skabt for os, Godhed dør jo ikke saadan ud, Paavirkningen har været der, stærkest hos de to. Tante Else har altid staaet for mig som Idealet af Godhed og Renhed. Jeg husker, at jeg en Gang, da vi var ganske unge, sagde det til Elle og Elle svarede: nej, Mor! - Og hendes Godhed føltes i vide Kredse, jeg har en Gang i en Rutebil ml. Kjørteminde og Odense hørt to sidde og tale om hendes Godhed og Hjælpsomhed.

Jeg har lige ringet til Titte, hun var ganske rolig. Paa min Forespørgsel sagde hun, at de havde næsten ikke sovet i Nat, Nina vist slet ikke. De averterer ikke før efter Begravelsen, der bliver i meget stor Stilhed; som Nina sagde i Aftes, det er altfor besværligt for Folk at komme og for dem en Umulighed at have stor Spisning; de har næsten ingen Petroleum; Titte mente, at Begr. blev Mandag, men de havde endnu ikke talt med Præsten om det. - Jeg har skrevet til Dedde og til Christine, som jeg bad om at ringe til Lugge og bede hende ringe til Tutte.

Hvor er jeg lykkelig over at vi overvandt alle Hindringer i Sommer og tog derned, jeg kunde forstaa at hun havde været saa glad ved det. Og godt, at vi har passet hende med Breve: vi nyder dem, sagde lille Tante Else i Sommer; nu da jeg ser i min Fortegnelse over mine afsendte Breve, ser jeg, at jeg ikke har skrevet siden d. 29 Oktober og jeg var paa Springet til at skrive igen, å hvor trist at jeg ikke fik det gjort. Men samme Dag som jeg sidst

2

sendte Brev til dig, fik jeg Brev fra Bibbe, at hun laa syg, og jeg har saa skrevet næsten hver Dag til hende og ret lange Breve, saa blev det til Tante Else opsat. Hvor det dog tit gaar sådan. Bibbe havde gaaet i en Uge og stridt med Feber, arbejdet som sædvanlig og ikke sagt til. Først da hun havde 39.6 kom hun i Seng, blev nogle Dage efter rigtig indlagt paa Sygehuset med Gulsot. Hun bliver mere og mere gul; hendes Plasma-Farve er 26 og det normale er 7-8. saa der venter hende nok et langt Sengeleje, hvad hun paastaar, hun er glad over; hun befinder sig vel nu, faar en Masse Blomster (Bibbe er jo afholdt, hvor hun kommer) læser en Masse gode Bøger, hun kan faa hvad hun vil; der er en udmærket

Bibliotekar, som hun forleden havde en meget langt litterær Samtale med.
Hun har f. Tiden 5-6 Bøger om Rusland.

Det er rigtignok kedeligt, lille Dis, at du er syg, men godt for den gode Hjælp, saa kan du da ligge med roligere Samvittighed, hvilket jo betyder uendeligt, naar man skal ligge syg; jeg havde netop tænkt paa, at I havde nu alle været raske i lang Tid; men det var da ikke saa sært, du blev syg, naar du skulde høre Radiomusik en hel Aften – Gud Fader bevares, jeg faar Koldsved bare ved Tanken – oven i Købet uden rigtig Varme og saa i saadan en moderne Stue, som altid virker saa kold; det er ikke grimt, men virker saa fattigt, nøgternt og – køligt.

Jeg har nok slet ikke faaet dig sagt Tak, for dit lange Brev; du skrev ikke, om du var kommen af med Feberen – forhaab. er du det nu. – Vi har forsøgt en Gang med Sække for Vinduerne, men Blæsten ville ikke tillade det, de klaprede altid. Vi ved endnu ikke, om vi faar Bøde. "De" havde staaet en Tid og kigget gen. en Revne i Porten og set Lyset. Saa det var for sent at Manse slukkede, da han hørte Porten; nu har vi faaet rigtige "Træk og Slip" Gardiner af mørkegrønt Papir.

Til Lykke med Gaasen; 20 Kr. er fantastisk billigt. 30 Kr. regner vi for Prisen. Og vi maa jo huske paa det eventuelle Fedt, som sparer det dyre Smør.

Jeg kan ikke mere, desuden snart Posttid, jeg har skrevet saa meget i Formiddag og er for øvrigt saa oprevet af at tænke paa Glorup. Tilgiv. Du har da faaet Æblerne? Nej, nu faar jeg da ikke dårligt Knæ jeg har jo Pijehjælp nu og behøver ikke at løfte paa Kasser eller bære – blot lægge dem ned.

Tusinde Hilsner – ogsaa til Nus og Axel
fra din Junge
God Bedring, lille Dis.